

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Verleden als leidraad: ijzertijdbewoning en landschapsinrichting in noord-oostelijk Noord-Brabant in verleden én heden

Jansen, R.

Citation

Jansen, R. (2021, September 15). *Verleden als leidraad: ijzertijdbewoning en landschapsinrichting in noord-oostelijk Noord-Brabant in verleden én heden*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3210297>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3210297>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <https://hdl.handle.net/1887/3210297> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Jansen, R.

Title: Verleden als leidraad: ijzertijdbewoning en landschapsinrichting in noord-oostelijk Noord-Brabant in verleden én heden

Issue Date: 2021-09-15

Stellingen bij het proefschrift Verleden als Leidraad

15-9-2021

1. Het zwerfende erven-model houdt geen rekening met de relatie tussen mens en plaats en de betekenis van een huis voor de sociale identiteit van een huishouden.
2. Het plaatsvaste karakter van ijzertijdbewoning integreert met het plaatsvaste karakter van grafvelden en Celtic fields.
3. Een integere datering van individuele structuren is essentieel om daadwerkelijk grip te krijgen op de fasering, ontwikkeling en dynamiek van een ijzertijdnederzetting.
4. Betekenis, gebruik en inrichting van de leefomgeving van ijzertijdboeren werd sterk gedomineerd door keuzes en beslissingen van vorige generaties. Materieel en immaterieel erfgoed vormden een belangrijke leidraad voor de ruimtelijke ordening in de ijzertijd waarbij relictten uit het verleden werden uitgewist, geherinterpreteerd, aangepast en/of opnieuw ge(re)construeerd.
5. Het finale doel van archeologisch onderzoek is *niet* het vergaren van kennis over het verleden maar het delen van die kennis met 'het publiek'.
6. Beleving en participatie vormen belangrijke instrumenten in de hedendaagse 'publieksarcheologie' als aanvulling op de traditionele communicatie toegespitst op het delen van kennis. Beleving en participatie leiden tot betrokkenheid en verantwoordelijkheidsgevoel wat resulteert in een daadwerkelijke bescherming van erfgoed.
7. Vrijwel dagelijks komen in Nederland vondsten uit de ijzertijd aan het licht. Het voortdurend opgraven van vindplaatsen uit de ijzertijd conform de huidige vraagstellingen en methodieken leidt echter enkel tot nieuwe data, *niet* tot nieuwe kennis.
8. De Vorstengraven van Oss moeten een plaats krijgen in de Canon van Nederland. In tegenstelling tot de huidige vensters "Trijntje" en "Hunebedden" vormen ze niet alleen een belangrijke vondst maar markeren ze ook het begin van belangrijke veranderingen in onze geschiedenis.
9. Gemeentelijk archeologen zijn de regisseurs in ons huidige archeologische bestel. Zij stellen het beleid op, vormen een aanspreekpunt voor het publiek, bepalen mede de richting van uit te voeren onderzoek en hebben overzicht over de resultaten daarvan.
10. Het beschrijven en typologiseren van plattegronden en een fasering van de nederzetting zegt nauwelijks iets over mensen in het verleden. Het einddoel van een opgraving van een (ijzertijd) nederzetting zijn verhalen over de huishouden(s) en/of gemeenschap die de nederzetting bewoonden.
11. De prehistorie is geen periode *voor-de-historie* maar een essentieel deel van onze geschiedenis uitgaande van één doorlopende ontwikkeling. Het huidige onderscheid veroorzaakt een dichotomie die geen recht doet aan de impact van ontwikkelingen in de prehistorie (Gamble 2104, 152).
12. Een participatiesamenleving of doe-democratie is geen doel op zichzelf. Participatie is een middel om maatschappelijke cohesie, gelijkheid, betrokkenheid, inclusiviteit etc. te bereiken.